

F. t. Forældresvarslov

Statsforvaltningen bør desuden undersøge, om der kan indhentes oplysninger fra andre myndigheder, institutioner eller lignende, som har kendskab til situationen. De nødvendige oplysninger indhentes typisk fra politiet eller de sociale myndigheder. De sociale myndigheder vil kunne have oplysninger om ansøgerens og barnets forhold, f.eks. i form af udtalelser fra barnets daginstitution eller vurderinger fra en børnesagkyndig, der er udpeget for at udrede barnets forhold med henblik på tilrettelæggelsen af kommunens eventuelle indsats over for barnet. De sociale myndigheder kan også have oplysninger om barnets tidligere behov for særlig støtte, og om barnet på nuværende tidspunkt er behandlingskrævende. Det er vigtigt, at statsforvaltningen samarbejder med de sociale myndigheder om at løse problemerne omkring barnet.

I nogle tilfælde vil de sociale myndigheder allerede være inddraget, idet kommunen ifølge § 146 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 929 af 5. september 2006, har pligt til at føre sit tilsyn med børn på en sådan måde, at kommunen så tidligt som muligt kan få kendskab til tilfælde, hvor der må antages at være behov for særlig støtte til et barn eller en ung under 18 år. Desuden har kommunen efter § 50 i serviceloven pligt til at sørge for, at barnets forhold undersøges, hvis det må antages, at barnet trænger til støtte. Kommunen kan som led i denne undersøgelse inddrage sundhedsplejerske, pædagoger, psykologer, lærere eller andre. Kommunen kan lade barnet undersøge af en læge eller psykolog.

Det bemærkes, at Familiestyrelsen i samarbejde med Socialministeriet har gennemført et forsøgsprojekt i udvalgte statsamter og kommuner med det formål at undersøge mulighederne for at etablere, forbedre og intensivere samarbejdet mellem statsamterne (nu statsforvaltningerne) og kommunerne til gavn for børn og deres familier. I en rapport fra 2004 fra dette projekt fremkom en række anbefalinger for, hvordan samarbejdet mellem myndighederne kunne forbedres. På baggrund af disse anbefalinger er der i hver statsamt udpeget en kontaktperson, der kan fungere som tovholder i forhold til kommunerne, ligesom der i kommunerne er udpeget en kontaktperson. Desuden har der i 2005 og 2006 været afholdt fælles temadage for sagsbehandlere m.fl. i statsamterne og kommunerne.

Statsforvaltningen bør desuden være opmærksom på, om ansøgeren tidligere har beskyldt samværsforælderen for grænseoverskridende handlinger, eller der gennem en længere periode har været konflikt mellem forældrene om samværet, samt om barnet tidligere el-

ler under sagens behandling har givet udtryk for forhold, der giver anledning til bekymring.

Hvis politiets efterforskning eller kommunens undersøgelser ikke fører til en afklaring af sagen, vil der ofte være behov at iværksætte en børnesagkyndig undersøgelse. Det forhold, at en straffesag slutter f.eks. på bevisets stilling er ikke nødvendigvis tilstrækkeligt til, at der kan fastsættes samvær i samme omfang som tidligere. Dette skyldes især, at der i straffesager stilles større krav til beviset end i civile sager. Der kan således være forhold omkring barnet, der nødvendiggør yderligere undersøgelser, før der træffes endelig afgørelse i sagen.

Særlige problemer opstår i forbindelse med samværsforældrens *afsoning*, og der vil typisk blive meddelt afslag på samvær under afsoning, hvis bopælsforælderen ikke ønsker samvær under disse rammer.

Bopælsforælders forhold vil i særlige tilfælde kunne spille ind på bedømmelsen af samværet mellem samværsforælderen og barnet. Det vil således kunne have betydning for vurderingen af sagen, hvis samværet fra bopælsforælders side hindres uden begrundelse. Dette vil både kunne føre til, at en anmodning om ophævelse eller afslag ikke kan imødekommes, eller at det ikke vurderes at være i overensstemmelse med barnets interesse fortsat at fastholde et samvær, idet dette f.eks. gennem længere tid ikke har kunnet tvangsfuldbyrdes, og det er afgørende, at barnet friholdes for konflikten. En variant af dette er tilfælde, hvor der har udviklet sig et sådant forhold mellem bopælsforælderen og barnet, at det vil være til skade for barnet at tillade samvær, selv om dette isoleret set er urimeligt over for samværsforælderen. Der henvises til betænkningens afsnit 6.4.7.3.3. Se desuden om fastsættelse af erstatningssamvær nedenfor i pkt. 4.9.

I forarbejderne til lov om forældremyndighed og samvær er det fremhævet, at afslag på samvær kan begrundes i, at samværet på grund af forældrenes indbyrdes forhold er eller vil blive meget *konfliktfyldt*, jf. Folketingstidende 1994-95, tillæg A, sp. 2213 og 2235. Konfliktniveauet er således i sig selv et faresignal i sagsbehandlingen, men herudover bliver det også vurderet, i hvilken grad dette påvirker barnet. Et afslag på eller ophævelse af samvær forudsætter således, at der foreligger en form for dokumentation for, at barnet påvirkes for meget af forældrenes konflikt. Denne dokumentation vil typisk foreligge i form af børnesagkyndige vurderinger, men også udtalelser fra barnets daginstitution, skole e.l. vil kunne udgøre fornøden dokumentation for, at barnet skal friholdes for forældrenes konflikt. Barnets egne synspunkter vil i